

— Ἐπωλήθησαν ἐσχάτως ἐν Λονδίῳ διάφοροι ἐντομολογικαὶ συλλογαί, ἐκ τῶν ὁποίων εἶδη τινὰ ἐντόμων ἠγορήσθησαν ἀντὶ 50 καὶ 75 φράγκων ἕκαστον.

— Γάλλοι τις ἔχει τὴν ὑπομονὴν ἐπὶ πέντε ἤδη κατὰ συνέχειαν ἔτη νὰ παρατηρῇ καὶ νὰ ἀριθμῇ τοὺς σφυγμοὺς του ἐκείστην ἐσπέραν πρὶν ἢ κατακλιθῆ. Τὸ ἀποτέλεσμα τῶν παρατηρήσεών του εἶνε, ὅτι ὁ σφυγμὸς φθάνει τὸ μέγιστον τῆς ταχύτητός του κατὰ τὸ θέρος καὶ τὸ ἐλάχιστον τὸν χειμῶνα.

— Νέα πηγὴ πετρελαίου ἀνευρέθη ἐν Βακί τῆς Καυκασίας, ἐξ ἧς ἐκρέουσι καθ' ἑκάστην περὶ τοὺς 500 τόννους ἐκ τοῦ πολυτίμου ὑγροῦ. Τὸ ὑγρὸν ἀναβλύζον ἐκρέει ἐν εἴδει ρυακὸς ἀπαστράπτοντος καὶ παρέχοντος θέαμα μαγευτικώτατον.

— Κατὰ τινα στατιστικὴν, κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 1890 καταναλώθησαν ἐν Νεῖ Ἰόρκῳ 5,747,558 μετρικὰ ἄγγετα γάλακτος, ὧν ἕκαστον περιλαμβάνει 180 περίπου λίτρας, ἦτοι τὸ ὅλον 900 ἑκατομύρια λίτρας. Ἐὰν δὲ εἰς ταῦτα προστεθῇ καὶ τὸ καταναλισκόμενον ἀφρόγαλα, τὸ ποσὸν τοῦ γάλακτος ἀνέρχεται εἰς 1000 ἑκατομ. λιτρῶν, ποσὸν οὐκ εὐκαταφρόνητον διὰ μίαν πόλιν. Οἱ πρῶ ἡμῖν ἀρμόδιοι τὰς τοιαύτας στατιστικὰς ἴσως ὡς γελοίας θὰ χαρακτηρίσωιν.

— Ἐν Γαλλίᾳ ἡ πλήρωσις τῶν φιαλῶν διὰ οἴνου πρὸς διατήρησιν γίνεται κατὰ Ἰανουάριον, Μάρτιον καὶ Σεπτέμβριον ὅταν ὁ καιρὸς εἶνε ξηρὸς καὶ ψυχρὸς καὶ πνέουσι βόρειοι ἀνεμοί, διότι ὁ τοιοῦτος καιρὸς εἶνε λίαν εὐνοϊκὸς καὶ δὲν ἀφίνει ὁ οἶνος ἀφθονοὺν ὑπόθεμα. Τοῦναντίον συμβιβάζει ἂν πνέη νότιος ἀνεμὸς καὶ ὁ καιρὸς εἶνε ὑγρὸς· ὁ τοιοῦτος οἶνος δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐπὶ πολὺ.

Ἐν ἐκ τῶν μέτων, ἅτινα ἤρχισαν νὰ μεταχειρίζονται ἐσχάτως πρὸς καταστροφὴν τῶν λειμῶνων (γυμνοσιτάλαχοι) εἶνε καὶ οἱ φρῦνοι, βλατῆρα ἀπεχθῆ καὶ δύσοσμα. Ἀγγλοὶ ἀπειταλμένοι μεταβάλλοντες εἰς Amiens ἠγόρασαν πολλὰς χιλιάδας τοιοῦτων ἀντὶ τριῶν φράγκων τὴν δωδεκάδα καὶ ἀπέστειλαν αὐτοὺς εἰς Ἀγγλίαν πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ. Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ».

Εὐρισκόμεθα ἤδη εἰς τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς πρώτης ἐξαμηνίας καὶ ὅμως πολλοὶ τῶν κκ. συνδρομητῶν μας οὐ μόνον αὐτοπροαιρέτως ἀλλ' οὐδὲ μετὰ τὰς ἐπανεληλυμέναις πρὸς αὐτοὺς εἰδοποιήσεις μας δὲν ἔσπευσαν νὰ καταβάλωσι τὴν ἑαυτῶν συνδρομὴν. Ἀποτεινόμενοι πρὸς αὐτοὺς καὶ πάλιν τοὺς παρακαλοῦμεν νὰ σπεύσωσι εἰς τὴν ἀποστολὴν τῆς συνδρομῆς τῶν ταχυδρομικῶς, ἂν θέλωσι νὰ δεῖξωσι τὴν πρὸς τὸν «Προμηθεῖα» ἀγάπην ἐκτίμησιν καὶ ὑποστήριξίν των κἀπως ἀποτελεσματικώτερον καὶ οὐχὶ μόνον δι' ἐπιστολῶν συγχαρητηρίων κτλ. Ἄς συγκρίνωσι τὴν εὐτελεῖ συνδρομὴν τοῦ «Προμηθεῖως» πρὸς οἰονδήποτε Εὐρωπαϊκὸν περιοδικὸν καὶ θὰ εὐρωσιν αὐτὴν πολὺ μικροτέραν· καὶ τοῦτο διότι ὁ «Προμηθεὺς» δὲν ἐξεδόθη οὔτε ἐκδίδεται πρὸς κερδοσκοπίαν, ἀλλὰ μόνον πρὸς διάδοσιν τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ «ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ»,

Ὁ ἐν Κεφαλληνίᾳ συνδρομητὴς ἡμῶν, οὗ ἐξ ἐπιστολῆς ἐδημοσιεύσαμεν τὴν ἐν τῷ 10. ἀριθμῷ (σελ. 88) καταχωρισθεῖσαν περικοπὴν, ἰδὼν ἐν τῷ «Προμηθεῖ» (σελ. 124) ὅτι ἡ «Ἀνάπλασις» κακίζει ἡμᾶς ἐπὶ τῇ δημοσιεύσει ἀνωνύμων ἐπιστολῶν, ἰδὼν δὲ καὶ ὅσα ἡμεῖς ἐγράψαμεν περὶ τῆς αἰτιάσεως ταύτης, αὐθορμητῶς ἐγράψεν ἡμῖν μεταξὺ ἄλλων τὰ ἐξῆς, ἐμφαίνοντα καὶ πάλιν τὸν εὐγενῆ αὐτοῦ χαρακτῆρα καὶ τὴν πεφωτισμένην διάνοιαν:

«Ὁ «Προμηθεὺς» τῆς 7 Ἀπριλίου, κἀλλίστα ποιῶν, διασέβασίς, ὡς ἀνέγνων ἐν τῇ ὑποσημείωσει τοῦ διπλοῦ ἀστερίσκου, τὴν «Ἀνάπλασιν», ὅτι δύναται νὰ καταπέσῃ τὸν ἐκ Κεφαλληνίας συνδρομητὴν εἰς ἀνακοίνωσιν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἂν ὁ ὑπαινιγμὸς τῆς ἐφημερίδος ταύτης ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐν τῷ «Προμηθεῖ» (ἀριθ. 10 σελ. 88) δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολικὴν περικοπὴν αὐτοῦ. Δέον ὅμως νὰ γνωρίζῃ ἡ «Ἀνάπλασις», ὅτι ὁ «Προμηθεὺς» καὶ τοῦτο ἐσημείωσεν ἐκ περισσῆς εὐγενείας, καθόσον ὁ ἐκ Κεφαλληνίας συνδρομητὴς γράφων ὅτι ἐγράψεν πρὸς τὸν «Προμηθεῖα» δὲν ἐγράψεν ἀνωνύμως, ἐπομένως εἶχε πληρεξουσιότητα ὁ «Προμηθεὺς» νὰ πράξῃ ὅ,τι ἤθελε. Ἡμεῖς δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ καταπεισθῶμεν εἰς ἀνακοίνωσιν τοῦ ὀνόματος ἡμῶν ἀνάγκη εἶνε νὰ καταπεισθῇ ἀπαξ διὰ παντός ἡ «Ἀνάπλασις» ὅτι ὁ «Προμηθεὺς» εἶνε ἀψευδὴς εἰς ὅσα δημοσιεύει εἴτε ἀνωνύμως εἴτε ἐνωνύμως, καὶ τόσῳ μᾶλλον ὅσῳ ἀπκύστως προκλεῖ τὴν ἐξέλεγκξιν ὑπὸ τὸ φαεινὸν πρίσμα τῆς Ἐπιστήμης. Ἡμεῖς εἴμεθα ἐκ τῶν προτέρων καταπεισμένοι δι' ὅσα γράφομεν, ἡμεῖς πάντοτε ἐρείδόμεθα ἐπὶ τῶν ἐμπέδων ἐπιστημονικῶν πορισμάτων, ἅτινα φύονται ἐπὶ τοῦ πειραματικοῦ ἐπιπέδου, ἡμεῖς πάντοτε θεμελιούμεθα ἐπὶ τῶν ἀσαλεύτων κρηπίδων τῆς μαρμαριούτης λαμπηδόνης τῆς ἀσπίλου καὶ πανάγνου Ἐπιστήμης, ἧς τὰ στερεὰ καὶ ἀδαμάντινα τεῖχη μάτην πειράτται νὰ ἐκπορθῆσῃ τὸ ἀψηλάφητον μεταφυσικὸν ἐπίπεδον, καὶ ὑπὲρ ἧς ὁ «Προμηθεὺς» αὐθεντικῶς ἐπηγγείλατο διηνεκῆ ἐγγήγορσιν, ἣν κατὰ τὸ ἐνὸν ἀρρενωπῶς ἐκπληροῖ, ὅτε μὲν ἀντιτασσόμενος, ὡς ἀκκτάσχετος λαίλαψ, κατὰ παντὸς ὑπερφυσικοῦ ὀνείρου, ὅτε δ' ἐξακοντίζων ὡς ἀκράτητος κρατῆρ ἠφριστείου, πάντα μεταφυσικὸν μύθρον ἐν μέσῳ τοῦ ἐρέβους καὶ τῶν ἀοράτων ἀβύσσων!»